

[Justitsministeren]

det vil sige elevernes indbyrdes vold og plagerier. Skolerne må som et led i disse bestræbelser i samarbejde med forældrene søge at skabe samværsformer, der udelukker elevernes indbyrdes vold; et spørgsmål, der for tiden behandles i uddannelsesrådet for folkeskolen.

Der udfoldes således allerede i dag i folkeskolen en række bestræbelser for at oplyse eleverne om de uheldige følger af vold og kriminalitet, og som det fremgår af det, jeg har sagt, undersøger man for tiden mulighederne for en forøget indsats på området.

Jeg vil også kort nævne det samarbejde, der udføres i den kommunale ungdomsskole og ungdomskubberne for de 14-18-årige.

Den kommunale ungdomsskole, som er oprettet i alle landets kommuner, har en tilslutning fra ca. 175.000 14-18-årige. I ungdomsskolen deltager de i en fritidsvirksomhed af mindst 72 timer pr. år. Ungdomsskolen er således alene i kraft af sin eksistens kriminalitetsforebyggende ved at engagere så mange unge i en positiv fritidsbeskæftigelse. Der er etableret et samarbejde mellem det kriminalpræventive råd og Sammenslutningen af Ungdomsskoleledere. I det forløbne år har man i dette samarbejde især beskæftiget sig med butikstyveri og problemerne deromkring, og i det kommende år vil man koncentrere sig mere om bandepægede aktiviteter i form af vold og hærværk, hvor målet er at nedbryde de irrationelle kammeratskabsgrupper omkring de særligt truede unge og i stedet at få opbygget nogle mere konstruktive grupper omkring dem.

Ungdomsskolen har gode muligheder for at medvirke til en holdningsændring hos de unge over for begrebet vold og anden kriminalitet, fordi indsatsen på dette område indgår som en naturlig del af ungdomsskolevirksomheden.

For så vidt angår ungdomskubberne har undervisningsministeriet på opfordring af det kriminalpræventive råd i en rundskrivelse til kommunerne opfordret til, at man forlænge klubbernes åbningstid og sæsonåbningen, sådan at der var relevante klubtilbud i ferierne, især om sommeren.

Undervisningsministeriet har støttet landsforeningen Ungdomsringsens arbejde på gennem lokale konferencer at samle de forskellige kommunale instanser, der beskæftiger sig med børn og unge, og klubber og foreninger

i et mere koordineret forebyggende arbejde. Man har f. eks. gennem det kriminalpræventive råd givet tilskud til et større kriminalitetsforebyggende projekt i Ålborg efter de ovennævnte ideer.

Jeg har her redegjort for de initiativer, som allerede er foretaget for at begrænse voldskriminaliteten, og jeg har tilføjet, at regeringen på en række områder overvejer at styrke den offentlige indsats. Det sker i erkendelse af problemets alvor, og fordi regeringen naturligvis finder det magtpåliggende at søge udviklingen ændret, i det omfang det offentlige har mulighed for at medvirke hertil.

Jeg vil samtidig igen understrege, at vi hver for sig må være med til at begrænse de konfliktmuligheder, der er i samfundet, og som under specielle omstændigheder kan være med til at udløse voldskriminalitet. Det er kun igennem et samvirke mellem det offentliges indsats og privates indsats, vi efter min mening har udsigt til på længere sigt at begrænse det samfundsonde, som volden er.

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, der jo er både trist og opmuntrende. Trist, fordi ministeren kunne bekræfte stigningstallene og skønt ikke med tørre tal, så dog kunne konstatere en generel forgrovelse, i flere tilfælde med anvendelse af slag- og stikvåben, hvilket vel på nudansk vil sige cykelkæder og springknive. Opmuntrende, fordi ministeren havde en lille indrømmelse til øget patruljering, og fordi det fremgår, at der er arbejde i gang både på det forebyggende område, og hvad angår nyvurdering af sanktionerne. Det forekommer mig, at ministeren på flere områder nok var noget optimistisk, og at der var områder og problemer, ministeren ikke fik med. Det vil jeg komme nærmere ind på, efterhånden som jeg omtaler forskellige aspekter af voldsproblemet.

Jeg har valgt en anden rækkefølge end ministeren, idet jeg først vil beskæftige mig med det forebyggende arbejde. Her mener venstre, at det er hjemmene, forældrene, der har det første og største ansvar. Det er forældrene, der først må lære børnene, hvad der er ret og rigtigt, hvad der er mit og dit, lære dem hensyn til andre, lære dem at leve i et snævert samfund og lære dem, at andre også